

faa stor Udgift een Gang for alle; thi hvis man til næste Aar bestemmer, at Staten skal være sin egen Assurandør, er det ikke sikkert, at man vil finde alle disse Bygningsforanstaltninger nødvendige. Det er ikke vist, at Statens Teknikere ville finde det, fordi Assurancelselskabet nu forlanger det, og endnu mindre, at man her i Tinget vilde finde det. — Den højtærede Minister mente, at han hyldestgørende havde bevist, at det var urigtigt at mistænke ham for at ville indstrænke Fodfolket til Fordel for Artilleriet og Ingeniørerne, idet han jo ikke havde gjort det hidtil, og det motiverede han paa en ejendommelig Maade. Han henviste til, at han havde taget provisorisk ogsaa Ting, der vedrørte Fodfolket, saaledes forstod jeg ham i alt Fald; han havde ikke indstrænket Fodfolket for at faa de andre Baabenarter udvidede, men endog ogsaa faaet Bevillinger til Brug for Fodfolket, til Dels ad provisorisk Vej (Krigsministeren [Bahnsen]: Nej, ikke til Fodfolket, kun til Artilleriet). Naa, til Fodfolket altsaa ad regelmæssig Vej og til Artilleriet ad provisorisk; men det har egentlig ingen Betydning her. Jeg gaar ud fra, at for saa vidt denne Anmærkning her under Nr. 200 blev vedtaget af Folketinget, og man naaede til en regelmæssig Finanslov, vilde Ministeren mene, at han ved Hjælp af denne Anmærkning skulde kunne hjælpe sig med Hensyn til at faa sin Fæstning besat, faa det Mandstab, der skal til, og ligeledes den Udvidelse af Ingeniørkorpsen, som vi vide, at han ønsker. Men hvordan han vil kunne faa det uden samtidig at foretage visse Indstrænkninger for de andre Baabenarters Vedkommende, forstaar jeg ikke, og jeg forstod ogsaa af en senere Bemærkning, at det virkelig var hans

Mening at foretage saadanne Omflytninger. Men saa er det ganske naturligt, at man ogsaa paa Konto L. kunde mene, at der kunde være Tilbøjelighed til det samme. — For øvrigt har jeg jo hele Tiden indrømmet, at Nægtelsen af Omfordelingen paa Konto L. er noget, der hænger sammen med hele Situationen, som den er i Ojeblikket; at der ikke kan gøres store Ting paa den Konto, behøver den ærede Minister ikke at godtgøre. Det har jeg meget godt indset, at alene med Konto L. kommer han ikke til det Maal, han vil. Men det vilde være en lille Finger, der ræktes, og det ønsker man ikke her at være med til. Med Hensyn til Hestene har den højtærede Minister naturligvis Ret i, at de Gennemsnitsstal, han opgiver os i den anden Skrivelse, bevise, at Forskellen paa Gennemsnitsvarigheden kan ikke være saa stor, som det ifølge den første Skrivelse maatte antages, men det betyder ingen Ting om, at der ikke er Forskel paa Gennemsnitsvarigheden; det kan der godt være; den behøver ikke at være ganske den samme, thi de Tal, han opgiver, ligger ikke alle saa nær op mod de 10 Aar. Det er konstateret, at for danske Hestes Vedkommende var i Finansaaret 1890—91 Gennemsnitsvarigheden for samtlige Heste kun 8,4, for de sidste Aar derimod noget højere, nærmere op imod 10. De ville altsaa se, at der er aabnet Mulighed for, at Gennemsnitsvarigheden i Virkeligheden dog er noget ringere for de fremmede end for danske Heste, og andet var det ikke, jeg vilde godtgøre ved 2den Behandling.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttede Forhandlingen.

1) Endringsforslag under Nr. 6 til § 3 af Udvalgets Flertal (Buss, S. C. Christensen, Dalsgaard, C. Hage, D. Hansen, G. Holm, N. S. Larsen, Neergaard, A. Nielsen og C. Ravn):

2. (Overstud af Usserød Fabrik).

Summen 43,700 Kr. forhøjes med 22,000 Kr.

vedtoges med 44 Stemmer mod 21.

Endringsforslag under Nr. 165 til § 22 af Krigsministeren, tiltraadt af Udvalget:

A. a. (Bortfaldet personligt Tillæg m. m. til Justitsraad Westergaard). (Bil. Nr. 104).

Summen 78,775 Kr. 05 Ø. nedsættes med 1,800 Kr.

vedtoges uden Afstemning.